

Ramona-Maria Bochie scrie literatură pentru copii sub pseudonimul **Maria Irina Cezara**.

Respect pentru oameni și cărti
A absolvit Facultatea de Filozofie-Antropologie din cadrul Universității Babes Bolyai din Cluj-Napoca (promoția 1999).

A predat la Liceul pentru Deficienți de Vedere din Cluj-Napoca.

În anul 2003, Societatea Română de Radiodifuziune i-a înregistrat piesa de teatru *Regina Noptii*.

Volumul de povestiri *În țara lui Moș Crăciun* (Casa Cărții de Știință, 2012) reprezintă debutul editorial al autoarei.

renovizarea învățământului

învățământului, eticheta

Fluturaș de sărbătoare
cărțile mele

MARIA IRINA CEZARA

BAL LA CASTELUL PRIMĂVERII

„... și în curtea castelului primăvara să intre în casă. În curte se zvântă în aer flori de primăvară, și în casă se zvântă în aer flori de primăvară. Primăvara să intre în casă! Primăvara să intre în casă! Primăvara să intre în casă! Adeseori, prin ușă sau prin ferestre, floriile se pot înlocui cu flori de primăvară. La mulți ani, sănătate și bucurie! ...”

„... și în curtea castelului primăvara să intre în casă. În curte se zvântă în aer flori de primăvară, și în casă se zvântă în aer flori de primăvară. Primăvara să intre în casă! Primăvara să intre în casă! Primăvara să intre în casă! Adeseori, prin ușă sau prin ferestre, floriile se pot înlocui cu flori de primăvară. La mulți ani, sănătate și bucurie! ...”

“... și în curtea castelului primăvara să intre în casă. În curte se zvântă în aer flori de primăvară, și în casă se zvântă în aer flori de primăvară. Primăvara să intre în casă! Primăvara să intre în casă! Primăvara să intre în casă! Adeseori, prin ușă sau prin ferestre, floriile se pot înlocui cu flori de primăvară. La mulți ani, sănătate și bucurie! ...”

mare bucurie pentru mine să te cinstesc de azi ca pe-un părinte și-o sfântă binecuvântare va fi viața mea alături de minunata Lia. Și acum, cu-adevărat sosit-a vremea săncepem pregătirile de nuntă.

Mult s-a bucurat credincioasa Ilinca revăzând pe Tânără domniță, copila dragă pe care o crescuse, teafără, voioasă și mai frumoasă decât înainte, iar violenei Rod-Amar, de necaz că fata împăratului scăpase de blestem, îi plesni înima în piept. Singura mâhnire a Liei era gândul că iarăși trebuie să se despartă de tatăl ei, pe care abia îl regăsise.

Soarele: Nu te întrista, printesa Lia! Încrede-te-n mine și vei fi pe deplin fericită!

Și astfel, în dimineața nunții printesei Lia cu feciorul lui Alb Împărat, Soarele făcu să se unească cele două împărații, astfel ca frumoasa crăiță să-l poată avea mereu în preajmă pe scumpul ei părinte. Nunta se prăznui cu mare alai și multă strălucire, iar nobilul Adrian și Lia Ciocârlia au fost încoronati ca împărat și împărăteasă peste acele ținuturi de basm. Cei doi tineri trăiră fericiți într-un minunat palat de aur, smălțuit cu flori de rubin și safir. Era darul de nuntă al Soarelui pentru finii săi dragi. Iar păsările ce-o urmaseră pe Ciocârlie ca pe crăiasa lor, cântară mereu, porniră prin lume și spuseră tuturor povestea preafrumoasei Lia Ciocârlia. Așa se face, dragii mei, că am auzit-o și eu de la o mierlă într-o dimineață însorită de primăvară și m-am gândit s-o aştern pe hârtie, ca să-o aflați și voi cândva.

Sfârșit

CUPRINS

FLOAREA DE GHEAȚĂ	5
BAL LA CASTELUL PRIMĂVERII.....	23
FLORILE DIN POIANA FERMECATĂ	43
POVESTEÀ MARGARETELOR.....	56
LIA CIOCÂRLIA.....	89

Seria Pecolino

Într-o lume în care nu există sănătatea, sănătatea este un lucru deosebit de important.

MARIA IRINA CEZARA

Un românesc de povestea în lăzile lui Mie Cezara. Casa Cărții de Știință, 2013.

www.libris.ro

Coperta: Patricia Pușcaș

Copyright © Maria Irina Cezara

Editură acreditată CNCS

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
CEZARA, MARIA IRINA

Bal la castelul Primăverii / Maria Irina Cezara. - Cluj Napoca : Casa Cărții de Știință, 2013

ISBN 978-606-17-0315-9

821.135.1-32

Casa Cărții de Știință

Cluj-Napoca, 2013

Floarea de gheăță

Se spune, dragii mei, că-n depărtări albastre și zări viorii strălucea precum o feerie de cristal împărația ghețurilor, peste care stăpânea bătrânul Ger. Aspru și crud era împăratul, ursuz și era chipul, iar vorba rece și tăioasă te-nfiora până-n adâncul inimii. Trei copile avea aprigul Ger, albe și strălucitoare ca zăpada poleită în razele soarelui. Printesa cea mai mare se numea Ningena. Ea era cea mai înțeleaptă dintre surori, și-adeseori, prin vorbe blânde, chibzuite, izbutea să potolească apriga mânie a tatălui ei împotriva vreunuia dintre supuși. Printesa mijlocie, Ninserena, era veselă, fermecătoare ca o fragedă stea desprinsă parcă din argintul ninsorilor. Domnița cea mezină, blânda Ninseralia era gingășă și încântătoare, crescând ca un boboc de floare în țara încremenită a lui Ger. Părul ei era bogat, cărlionțat, strălucitor precum lumina diamantină a aurorei boreale. Ochii printesei erau albaștri ca umbra azurie a ghețarilor, iar chipul și era suav ca o petală de zăpadă. Adeseori însă, frumoasa Ninseralia sta singură, pierdută într-o reverie de vrajă ce o purta departe, într-o lume necunoscută ce o chema mereu cu glasu-i de ecou.

Împăratul și fiicele sale locuiau într-un palat mare, făurit din diamante de gheăță. Încăperile erau împodobite de țurțuri ce sclipeau în luminile de zăpezi ca niște ghirlande de cristal. În preajma palatului se întindeau grădini nesfârșite, pline de flori de zăpezi și arbori falnici, cu frunze de gheăță. Aceste frunze erau vrăjite și răspândeau în jur o muzică suavă, fermecătoare precum armonia cristalină a

unor clopoței de sticlă. Podoabele strălucitoare din nes-temate de gheătă, grădinile cu flori de zăpezi și muzica frunzelor vrăjite erau singurele desfășări ale fiicelor aprigui-lui Ger, iar domnițele păreau fericite în țara albă și rece, cărmuită de asprul lor părinte.

Vremea trecea pe nebăgat-n seamă, și iată că-ntr-o zi Ger împărat pofti în fața tronului imperial pe cele trei copile ale sale.

Ningena: Ne-nchinăm cu supunere dinaintea Măriei Tale, tată!

Ger: Fiți binevenite, copilele mele. Inima mea se bucură nespus când privesc a voastră aleasă și mândră înfățișare. Ați crescut, domnițelor, v-ați făcut frumoase fără seamă la chip și-nțelepte în purtări și socot că a sosit vremea să vă-mpliniți menirea hărăzită de Dumnezeu pe lume, rostul vieții voastre, fiicele mele.

Ninserena: Rostul vieții noastre, luminate doamne?

Ger: Întocmai, domnițelor.

Ninseralia: Și care anume este acesta, Măria Ta?

Ger: Ei, răbdare, copila mea! Apropiați-vă dar tustrele și priviți în această oglindă vrăjită, făurită din cleștarul ghețurilor!

Ninseralia: Se vede un tărâm desprins parcă dintr-un basm fermecat, scăldat într-o lumină aurie, înveșmântat în câmpuri roditoare și livezi bogate.

Ninserena: Și ape limpezi îl împodobesc ca o scânteietoare salbă de azur.

Ningena: Este cu adevărat o minune de vis.

Ninseralia: Ce tărâm este acesta, Măria Ta?

Ger: Tărâmul verde peste care stăpânește Mărețul Soare, Craiul Zilei, copila mea. Patru anotimpuri înveșmântă rând pe rând acele

meleaguri minunate: primăvara, când firea veselă înverzește, vara, când grădinile și poienile înfloresc, toamna, când livezile și viile sunt pline de rod îmbelșugat. Acum e toamnă pe acest tărâm, fiicele mele.

Ningena: Și care este al patrulea anotimp, slăvite tată?

Ger: Iarna, copilele mele, iar noi, cei din țara de ghețuri și zăpezi, luăm acest tărâm în stăpânire.

Ninseralia: Noi, Luminăția Ta?

Ger: Întocmai. Ascultați dar cu multă luare-aminte ceea ce vă voi spune!

Ningena: Grăiește, preaslăvite tată!

Ger: La începutul iernii noi vom părăsi țara de ghețuri și zăpezi și vom pătrunde pe acest tărâm al soarelui. Eu voi răspândi pretutindeni frigul și înghețul, făcând ca totul să-ncremenească într-o liniște rece și aspră. Voi însă, fiicele mele, veți fi bucuria și farmecul iernii. Primiți dar aceste trei site fermecate.

Ninserena: O, cât sunt de strălucitoare! Par a fi făurile din argintul stelelor, Măria Ta.

Ger: Așa este, copila mea. Prin ele veți cerne în văzduh steluțe gingăse de nea. Ele vor cădea pe pământ, acoperindu-l ca o plăpumă moale. Somn dulce va scălda întreaga fire sub covorul de zăpezi, iar primăvara, natura va renaște și mai încântătoare, și mai plină de voioșie.

Ningena: Așadar, noi vom răspândi prin acele ținuturi ninsorile albe de nea, prealuminate?

Ger: Întocmai, domnițelor, iar când fulgii de zăpadă vor acoperi pământul, răsuflarea-mi

ascuțită se va îmblânzi. Copiii de pe-acel tărâm vor aștepta mereu cu drag ninsorile iernii, căci mare bucurie va fi pentru ei să se joace prin zăpadă.

Ninseralia: Și noi suntem atât de fericite să ne-mplinim menirea hăräzită, Luminate Doamne.

Ger: Atunci, pregătiți-vă de drum, domnișor, căci în curând sosiv-a vremea să pornim spre tărâmul roditor al soarelui.

Peste câteva zile, Ger împărat și fiicele sale urcară într-o caleașcă strălucitoare din diamante de gheăță, trăsă de 12 telegari înaripați de nea, și înălțându-se-n văzduh, porniră spre tărâmul verde, plin de mireasmă și lumină.

Ger: lată, se zăresc meleagurile peste care stăpânește strălucitul soare.

Ninseralia: O, par atât de triste, acoperite acum de covoare de frunze arămii, și totuși sunt atât de minunate, Măria Ta.

Ninserena: Cred că la sosirea primăverii, când natura înverzește, aceste locuri par învăluite într-o feerie de vrajă.

Ger: Așa este, fiicele mele. Când primăvara ia din nou acest pământ în stăpânire, Craiul zilei, mărețul soare, revarsă peste fire căldura blândă și strălucirea sa fără de seamăn, dăruindu-i cel mai dulce farmec. Luati seama însă, fetele mele: la începutul lui mărtisor, cea dintâi lună a primăverii, după ce veți trimite pe pământ ultima ninsoare, să vă-ntoarceți degrabă-n țara noastră, căci nu vă mai este îngăduit să zăboviți nici o clipă pe Tărâmul Soarelui.

Ningena: Îți vom urma porunca întru totul, Măria Ta!

Ger: Așa să fie! Și-acum, să mergem cu toții la rosturile noastre!

Grăind acestea, aprigul Ger prinse a sufla năprasnic, răspândind frigul și înghețul pe acel tărâm atât de tăcut și de pustiu acum. Printesa Ninseralia privea înfiorată cum totul încremenea într-o liniște rece, aspră, tăioasă, dar apoi, venindu-și degrabă-n fire, începu să cearnă roiuri de ninsoare peste pământ. Surorile ei îi urmară pilda și-n scurtă vreme întreaga fire se-nveșmântă în mantii albe de zăpezi. Răsuflarea tăioasă a gerului se domoli pe dată și o mulțime de copii ieșiră să zburde plini de veselie prin zăpada moale și pufoasă. Printesa Ninseralia îi privea cu drag, aninând pe fruntea lor cunună gingășă din steluțe argintii.

Ninseralia: O, cerneți, surioarelor, să cernem neconțenit, căci mare bucurie aduc fulgii de nea în sufletele copiilor.

Ninserena: Adevărat, atâtă veselie nu mi-a fost dat să văd vreodată. Chiar când vreo sanie se răstoarnă sau cineva trage o trântă în zăpadă, râde în hohote de parcă toată lumea ar fi a lui.

Ninseralia: E-atât de minunat să-i vezi cum știu să facă haz de tot ce li se-ntâmplă!

Ningena: Așa este, dar trebuie să oprim acum ninsoarea! Când ninsoarea se-opri, asprul Ger începu să sufle cu putere și-ntreg pământul îngheță pe dată. Copiii fugiră însă imântați în casă. Văzând aceasta, Ninseralia prinse din nou să cearnă roiuri albe de ninsoare, îmblânzind răsuflarea de gheăță a tatălui ei. Copiii ieșiră iarăși la joacă, plini de voioșie. Așa trecu pe nesimțite iarna, când aspră și tăioasă sub răsuflarea de gheăță a gerului, când blândă și plină de farmec sub gingășele roiuri de ninsoare pe care cele trei domnișor le cerneau surâzând peste firea adormită. Uneori, Slăvitul Soare își arăta o clipă față luminoasă peste meleagurile sale dragi, aflate acum sub stăpânirea iernii, rostind în tainice șoapte dulcea făgăduință că-n curând le va învăluî în străluciri de aur și căldură binefăcă-

toare. Apoi, Craiul se pierdea sub perdele albe de ninsori, întrând în mărețul său palat din purpură și azur. Prințesa Ninseralia îl privea, cuprinsă de o vrajă tainică, minunată.

Ninserena: Unde ți-e gândul surioară Ninseralia, de uiți să cerni roiurile de ninsoare peste pământ?

Domnița cea mezină tresări ca smulsă din îmbrățișarea unui vis de lumină.

Ninseralia: Nicăieri, dragă Ninserena, am privit și eu o clipă fața Luminatului Soare. O, e-atât de mare și de frumos Slăvitul Crai al zilei!

Ningena: Așa este, dar noi trebuie să ne amintim mereu că suntem fiicele împăratului Ger și ne aflăm pe aceste meleaguri doar pentru a ne împlini menirea hărăzită.

Ninseralia: Știu asta, surioarelor. Iată, mă apuc de treabă!

Și preafrumoasa Ninseralia prinse să cearnă cu putere rojuri albe de steluțe ce cădeau lin peste pămând, înveselind copiii. Dar iată că mult aşteptata primăvară își arătă în văzduh chipul surâzător, luând cu voioie-n stăpânire Tărâmul Soarelui. Argintul ghoceilor strălucea cu gingăsie printre smaraldele ierbii ce țeseau lin peste câmpuri și grădini covoare proaspete și mătăsoase. Răsuflarea tăioasă a gerului pierise, căci luminatul Crai al zilei, redobândindu-și puterea și căldura de odinioară, îl alungase de pe acel tărâm în țara de gheturi și zăpezi. Era dar începutul lunii lui mărțișor, iar cele trei domnițe cernură peste pământ ultima ninsoare, o ninsoare lină, gingășă ca o spumă de-argint.

Ningena: Iată că a venit și primăvara, surioarelor!

Ninserena: Ultima ninsoare a căzut peste pământul înverzit, ca o ușoară poleire de argint.

Ningena: Așa este. De-acum rosturile noastre s-au împlinit. Trebuie dar să ne întoarcem

și noi în Țara Ghețurilor.

Ninserena: De bună seamă. Ne-așteaptă măria sa Ger, părintele nostru.

Ningena: Atunci, să pornim la drum!

Ninseralia: Oh, nu, nu încă surioarelor! Vă rog, vă rog fierbinte să mai zăbovим câteva clipe!

Ningena: Ei, dar ce-nseamnă această stăruință? Ce se petrece cu tine, Ninseralia?

Ninseralia: Nimic, dragele mele, însă priviți și voi ce dulce lumină și câtă verdeață ne-nconjoară! O, și-atâtea flori încântătoare strălucesc asemenea razelor de curcubeu prin grădini și dumbrăvi!

Ningena: Așa este, dar noi, fiicele aprigului Ger, avem țara noastră cu grădini din flori de zăpezi. Măria sa împăratul nu s-ar bucura de fel aflând că ne place atât de mult să privim tărâmul înverzit al soarelui.

Ninseralia: O, știu preabine, surioarelor, dar, deși e peste voința mea, îmi este dragă natura înveșmântată în splendoarea verde a primăverii. Aș vrea parcă să mă preschimb și eu în floare, să cresc prin grădini sub luma soarelui din slavă, să rămân pe veci în această țară de poveste.

Ningena: Cred că ți-ai pierdut mintile, surioară. Slăvitul nostru tată te-ar pedepsi cu mare asprime, de-ar cunoaște gândurile-ți nesăbuite. Haide, Ninseralia, vino-ți în fire și să pornim tustrele spre tărâmul ghețurilor!

Ninseralia: Preabine, dragele mele. Vă rog dar îngăduiți o clipă doar să mai privesc acest tărâm de vis!

Ningena: Bine, dar...

Ninseralia: N-aveți teamă. În cea mai scurtă vreme vă